

IMA-KATEKÉZIS 2023-2026

FELKÉSZÜLÉS A VÁCI EGYHÁZMEGYE EZERÉVES JUBILEUMÁRA

I. év: SZEMÉLYES HITEM, MEGTÉRÉSEM

IGEI ALAPVETÉS: 2PÉT1,3-11

„Mindazokat a javakat, amelyek az élethez és az istenfélelemhez szükségesek, az isteni hatalom ajándékozta nekünk azért, hogy **megismertük őt**, aki minket saját dicsőségével és erejével **meghívott**. Ezek által nekünk ajándékozta az értékes és rendkívül **nagy ígéreteket**, hogy általuk **részeseivé legyetek az isteni természetnek**, és **megmeneküljete a világban uralkodó vágyak okozta romlottságtól**. Fordítsátok tehát minden gondotokat arra, hogy hitetekkel szolgáljátok az **erényt**, az erénnyel a **tudományt**, a tudománnyal a **mértékletességet**, a mértékletességgel a **béketúrést**, a béketúréssal az **istenfélelmet**, az istenfélelemmel a **testvérek iránti jóindulatot**, a testvérek iránti jóindulattal pedig a **szeretetet**. Mert ha ezek megvannak, és bőven vannak meg bennetek, **nem lesztek tétlenek, sem meddők** a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésében. Akiben viszont nincsenek meg ezek, az vak és rövidlátó, s megfélekedett a régi bűneiből való megtisztulásáról. Ezért annál inkább legyetek rajta, testvérek, hogy biztossá tegyétek hivatásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezt teszitek, soha nem fogtok elbotlani. Így ugyanis **tágas bejárat nyílik nektek a mi Urunk és üdvözítő Jézus Krisztusunk örök országába.**”

AZ ELSŐ ÉV TÉMÁJÁNAK RÉSZLETES FELDOLGOZÁSA

- 1. Marton Zsolt:** Megtérés, isteni természet
- 2. Görbe József:** Az imádság
- 3. Gáspár István:** Istenismeret, szentháromságos szeretet
- 4. dr. Kovács Lajos:** Jó hívőnek lenni– Kapcsolat Istennel
- 5. dr. Fejérdy Áron:** Isten szeretetének elsődlegessége

3. ISTENISMERET, SZENTHÁROMSÁGOS SZERETET

Gáspár István atya

*2Pét1,7: ... a vallásos érzület a **testvériességet**, a testvériesség pedig a **szeretetet**. 8Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem marad Urunkra, Jézus Krisztusra vonatkozó ismeretek hatástalan és meddő”.*

Istenismeret – vallásos érzület

A választott nép és minden szent életében az istenismeret és az istenfélelem a pusztával kezdődik. A nép itt szembesül az őt Egyiptomból kivezető Isten féltékenyen óvó szeretetével. A hívő ember életében a pusztá legyen a lélek sötét éjszakája, ahogy Keresztes Szent János nevezi, vagy a vigasztalanság állapota Szent Ignác megfogalmazásában. De lehet a nagybőjti szent negyvennapot pusztaként, lelkigyakorlatként is felfogni. A csend, a magány, az Isten közelségének a helye, ahol ugyanakkor megjelenhet a kísértő, és ahol önmagammal is szembenézhetek.

Mindannyiunk életében vannak ilyen puszták: akár magamtól vonultam ki oda egy lelkigyakorlatra, akár a Lélek visz ki engem, Isten megengedi annak megtapasztalását.

A pusztá mindig a hűség ideje. Az a hely, ahol felülvizsgálhatom életemet, mindennapjaimat, és fény derülhet azoknak a kis bálványisteneknek a létére, amelyek akár észrevétlenül is belopódzhattak az életembe. A pusztában kialakul a belső ember, tisztul az istenképem, és elhatározom, hogy kivonulok a szolgaság házából. Ezentúl nem vagyok hajlandó leborulni idegen istenek előtt, és a jövőben csak Krisztusnak akarok szolgálni.

Szent Charles de Foucauld atya írja: *"Hogy megismerhessük Istent, ahhoz át kell mennünk a pusztaságon. Ott üresítjük ki magunkat, ott dobjuk ki magunkból mindazt, ami nem Isten (ami idegen isten), s lelkünk kis zugait ott üresítjük ki teljesen, hogy az egész helyet egyedül Istennek adjuk át."*

A pusztá ugyanakkor a félelem helye is lehet, ahol fény derül sötétségeimre, rejtett bajaimra. Isten azért mutat rá ezekre, hogy meggyógyítsa azokat. A szentgyónás azért nehéz oly sokszor, mert tükröt tart elém, s nem könnyű ebbe a tükörbe belenézni. Ha mégis rászánom magam egy alapos szentgyónásra, megtapasztalhatom, hogy lassan

minden a helyére kerül és a bűn által okozott seb - Isten gyógyító szeretetének hatására - elindul a gyógyulás útján.

A pusztaság sohasem idill. Kivonulunk, elhagyjuk felesleges kacatjainkat, hogy teljesen szabaddá váljunk, és ez nem mindig kellemes, nem mindig könnyű elengedi azt, ami hozzám nőtt az idők folyamán. Az evangélium meghív, hogy saját életemben is - amely Atyám számára lefoglalt szentély - rendet rakjak, mindezt letegyem. Ebbe beletartozik akár a napirendem, környezetem, szokásaim. De ez nem csupán a fizikai rendre, hanem mind arra kiterjed, ami Istennel nem összeegyeztethető az életemben, amivel megalkudtam, vagy ami idővel fontosabbá vált, mint Ő. A szentgyónás nagyon sokat segíthet ebben.

Gyarapodni az istenismeretben. A jelen pillanat – a valóság szeretete.

Nagy kísértés, hogy a múlt fájdalmain tépelődjünk, újra és újra felszaggassuk a régi sebeket, és így a könnyeink miatt nem vesszük észre az előttünk álló, hozzánk beszélő Istent. Ahogy Mária Magdolna sem vette észre Krisztust a könnyei miatt vagy ahogy az Emmauszi tanítványok is látásukban akadályoztatva voltak. A probléma elfedi Isten közelségét.

Izajás próféta int bennünket: *"Már ne arra gondoljatok, ami régen történt, és ne az elmúlt dolgokra figyeljete. Íme, valami újat viszek végbe, már éppen készülöben van, nem látjátok?"* Iz 43, 18.

Az evangélium azt is kéri, hogy a jelen pillanatban éljünk. Jézus is csak "mára" kéri a kenyeret az Atyától. *"Elég a mának a maga baja"* Mt 6, 34. Szent Antal apát szerint: *„Minden nap újrakezdeni, a szív tisztaságában és Isten akaratának való engedelmességben”*.

Az egyetlen idő, amely fölött rendelkezhetünk, az a jelen pillanat. A múlt már elmúlt, a jövőről nem tudjuk, egyáltalán bekövetkezik-e. Ha a jelenben élünk, jól fogjuk élni a jövőt is, amikor majd jelenné válik.

Isten szeretete mindennap újrateremti a világot, mindennap egy új arcát mutatja meg nekünk. Ha a múltban élünk, nem vesszük észre a jelen pillanatban hozzánk lépő Istent. A pusztai vándorlás idején a választott nép újra és újra visszasírta a szolgaság házát, nem vette észre az ajtóban álló ígéret földjét.

Az is lehet a vakságunk, bénaságunk oka, ami meggátol, hogy jól éljük a jelen pillanatot, hogy más köti le a szívünket, nem vagyunk szabadok Isten számára. Egy madarat teljesen mindegy, mivel kötök egy fához: erős lánccal vagy vékonyka cérnaszállal, a lényeg ugyanaz: az a madár nem szabad. Bénaságom, vakságom oka, amely megakadályoz abban, hogy szabad legyek Isten számára, lehet kicsi vagy nagy bűn, egy régi fájdalom vagy harag, a lényeg, hogy megkötöz és elvágja a Hozzá vezető utamat.

Isten arra hív, hogy éljem jól a jelen pillanatban Isten akaratát. Ő mindig a valóságon keresztül ölel át engem. Ne a múlt sebeit fájlaljam, ne a bizonytalan jövőt fürkészzem, a jelenben tegyem meg pillanatról pillanatra azt, amire Isten szeretete újra és újra meghív, hogy Őt válasszam és megtapasztaljam az „itt és most” csodáját, és megtaláljam az evangéliumi hozzáállást ahhoz a helyzethez, ami most van.

A vallásos érzület. Isten megismerése. A szentháromságos szeretet

A VII. században írta Ninivei Szent Izsák: "*Isten csak szeretni tud.*" S az ember, aki az ő arcának hasonlatosságára van megteremtve, élete értelmét és identitását abban találja meg, ha szeretetet tud adni és elfogadni. Mivel Rá hasonlítok, önmagamat is a szeretetben fogom megtalálni. Éppúgy szabad, boldog és tiszta az életem, mint maga az Isten. Meghívásom van arra, hogy elmondjam mindenkinek: Isten végtelenül szeret téged. Minél inkább kikristályosodnak lelkemben az ő vonásai, a boldogságomat és identitásomat egyre inkább megtalálom Őbenne.

A János evangéliumban, Jézus búcsúbeszédében olvassuk, hogy arról vagyok felismerhető, hogy Krisztus lakozik-e bennem, hogy mennyire élem az Ő szeretetét, és hogy ez tetteimben is megmutatkozik-e. Hamis az a szeretet, mely csak Istent szereti, de az embert nem. "*Istent szeretem, bárcsak mi ketten lennénk. Inkább elvagyok egy kutyaival vagy macskáival, mert az emberek olyan kibírhatatlanok.*" A szeretet által fog bennem egyre inkább kitisztulni az istengyermekség képe.

Meghívásom keresztségemnél fogva arra szól, hogy felemelkedjek egy tisztességes, jó élet világából a jézusi élet világába, ami igazából a Szentháromság életét jelenti. A mi Urunk nem csupán jó, tisztességes embert akar belőlem, hanem olyan barátot, aki úgy van otthon Isten dolgaiban, mint egy kisgyermek otthon a családjában. Nagy hiba, ha az iskolában arra neveljük a gyermekeket, hogy csupán a tízparancsolatot tartsák meg, azaz arra tanítjuk őket, hogy meddig szabad elmenni, hol kezdődik a bűn. Ez ószövetségi hit. Bernard Show mondja, hogy a keresztények úgy tesznek, mintha gentlemenek lennének. Ennél sokkal többre vagyunk meghívva. Nem szabad csupán arra oktatni, hogy hol kezdődik a halálos bűn, hanem nevelni kell a jézusi szeretetre, a szentháromságos szeretetre, mert egyedül az tesz boldoggá.

Isten valóban csak szeretni tud, és minden emberi lény az Ő szeretetének hasonlatosságára lett megteremtve. Az első bűn azonban eltorzította ezt az arcot. Éppen ezért a bűn természetellenes állapot, amely megaláz és tönkretes, hisz nem az ilyen életre lettem megteremtve.

Hányszor kiáltunk fel: "*Isten nem létezhét, nem lehet jó, ha ez a helyzet létezik.*" Isten a fájdalomban is csak szeretni tud. Ő nem akarja a rosszat, ahogy egy szülő sohasem akarja, hogy gyermekét elüsse az autó. Sokszor a Mennyei Atya legfeljebb nem akadályozza meg a fájdalmat az életünkben. A fia életében sem akadályozta meg. De

ha megengedi, csak egy nagyobb jó érdekében teszi azt. Ő távlataiban látja az egész életemet.

Ő maga mellett akar tudni. Jézus ezt is mondja búcsúbeszédében: "*Maradjatok meg szeretetemben.*" (Jn 15,4.) Nem önzésből akarja, hogy mellette legyek, hanem hogy el tudjon árasztani szeretetével, hogy védve legyen mellette az életem, s ne legyek kiszolgáltatva a bűnnek.

Krisztus nélkül semmit sem tehetek. Nemhogy nagy dolgokat, egyáltalán semmit! Felelőtlenség éppen ezért reggel nélküle kezdeni a napot. Mert nem azt a világot fogom építeni, amit Ő akar, hanem amit én. Ha a napom nem a szőlőtőről indul (ld. Jn 15,1), miért csodálkozom, hogy napközben elszáradok?

Számos megkeresztelt ember nem veszi észre, hogy még mindig ószövetségi hitben él, ahol a vallásosság a parancsok teljesítésében merült ki. Azonban kevés az, ha megtartom a Tízparancsolatot, ez csak az alap. Erre kell, hogy épüljön a Szentháromság személyeivel a találkozásom. Már itt a földön élhetem az istengyermekség lelkét. Hiszen mi nem a szolgaság, hanem a fiúság Lelkét nyertük el (ld. Róm 8,15). Az Újszövetség újdonsága és Örömhíre, hogy többé már nem kell félelemben élnem, mert meghívásom van a Szentháromság szeretetközösségébe, és már itt a földön megtapasztalhatom annak boldogságát, hiszen maga a Szentháromság van jelen azok között, akik Krisztus nevében találkoznak.

Az ő szeretetének mértéke a mértéktelenség. Meghívásunk van arra, a búcsúbeszéd alapján, hogy szeretetünk mértéke az legyen, ahogyan az Atya szereti Jézust: "*Amint engem szeret az Atya, én úgy szeretlek titeket. ... Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek benneteket.*" (Jn 15, 9; 12) Tehát az Atya szeretetével forduljunk a másik ember felé. Az Atya szeretetével kell a másik emberre tekintenünk.

Elsőre azt gondoljuk, hogy ez nem fog menni. Ez így van. A saját erőnkől nem fog menni. De higgyük el, hogy Krisztus erejéből menni fog! Az Ő erejéből én is képes leszek kilépni saját magamból. „*Mert senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért.*” (Jn 15.13) Krisztus példájából és erejéből ez sikerülhet mindennap.

Oly könnyű háborúság okozójává válni a világba. A Jézustól tanulható és élhető szeretet viszont elhossa közénk a mennyországot a munkahelyen, a családban egyaránt. A szeretet csodákra képes, és nem sokáig lehet ellenállni neki. Ha át tudok lépni egy határvonalat, és megteszem szeretetből azt, amit már nem várnának el tőlem, amire már nem vagyok köteles, abban a pillanatban ráléptem annak a szeretettapasztalatnak az útjára, mely a Szentháromság szeretetáramába kapcsol.

Nem felejtethetjük el továbbá, hogy a mi Urunk szegény. Mindent odaad nekünk. Szegény azért, mert Ő folyamatos adás, ajándékozás, folyamatos önajándékozás. Én,

aki Rá hasonlítok, identitásomat, legigazibb éneket, önmagam elajándékozásában találom meg.

Az ősbűn óta bujkálunk a kert fái között, félünk az Istentől. Ő utánunk jön, hogy hazavigyen az atyai házba, a boldogság házába, mert ő mindig előbb lép. Egy gyöngédség nélküli Atya érzéketlen atya volna. Jézus minden tanítása Őróla szól. Arra a szabadságra hív, hogy egyedül az Atyától függjünk. A kísértő szüntelenül el akarja venni ezt a szabadságot a javak birtoklásával, hogy lerombolja meghívásunkat, mely a Szentháromság szeretetközösségébe szól.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek örömeiben való részesedésre lettünk teremtve, s erre csak egyféleképpen, egész életével válaszolhat az ember: úgy, ahogy Mária tette.

Isten, aki szentháromságos szeretet, meghív, hogy elmélyedjünk az ő titkában, és megtapasztaljuk, hogy miként lakozik Ő, mint Háromság az emberek között, bennünk és bennem.

Egyszer megkérdezték Gandhit, miért nem lesz keresztény. Olyan szépen beszél Krisztusról és az ő tanításáról. Meglepőt válaszolt: *„Miattatok nem leszek keresztény. Krisztust szeretem, de ahogy ti követitek, az nem kedves a számomra.”*

Egy misszionáriust is megkérdeztek: mit kell tenni, hogy mások megismerjék Krisztust. Ő visszakérdezett: *„Ismeri a rózsát? Nem tesz mást, mint illatozik, és a világ betelik a rózsá illatával.”* Ez a mi feladatunk is. Illatozzuk Krisztust, az ő szeretetét és akkor ahol élünk, az a falu, a város, az az ország be fog telni Krisztus illatával. Ott, ahol élek, ott legyek ehhez a híváshoz hűséges és a környezetem betelik majd Krisztus illatával és mellettem kivirulnak az emberek.

FELDOLGOZÁSHOZ JAVASOLT KÉRDÉSEK:

- Mi érintett meg?
- Milyen változásra ösztönöz Téged?